

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň
Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobkyně: **I. D.**, narozená dne X,
státní příslušnice Ukrajiny
bez pobytu na území České republiky
zastoupená advokátem Mgr. Petr Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2016, č. j. MV-25254-4/SO-2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“) domáhá podanou žalobou zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „*žalovaný*“ či „*odvolací orgán*“) ze dne 30. 11. 2016, č. j. MV-25254-4/SO-2016, kterým bylo potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra (dále jen „*ministerstvo*“ či

„prvostupňový orgán“) ze dne 23. 9. 2015, č. j. OAM-7397-16/DP-2015. Tímto usnesením prvostupňový orgán podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), zastavil řízení o žádosti žadatelky, nyní žalobkyně, o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (účasť v právnické osobě) na území České republiky (dále též „*žádost*“), jelikož nedoložila doklady požadované podle § 46 odst. 7 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZPC*“).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žadatelka k žádosti podle § 44a ZPC a § 46 odst. 7 písm. e) ZPC nedoložila prvostupňovému orgánu potvrzení finančního úřadu, že obchodní společnost, v níž je žadatelka statutárním orgánem, nedoplatek nemá. Prvostupňovému orgánu sice žadatelka předložila potvrzení, že jako fyzická osoba nemá splatný nedoplatek na pojistném a penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále též „*nedoplatek*“), avšak společnost X, v níž je žadatelka jednatelkou, má nedoplatek vůči správě sociálního zabezpečení ve výši 16 984 Kč. Žadatelka byla proto podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzvána, aby ve stanovené době doložila zákonné náležitosti žádosti, k odstranění nedostatků jí byla poskytnuta dostatečná lhůta, současně byla poučena, že neodstranění podstatných vad žádosti je důvodem pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Jelikož usnesení o zastavení řízení je rozhodnutím procesním, není správní orgán povinen zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatelky cizinky.
3. V žalobě podané městskému soudu dne 19. 1. 2017 žalobkyně v prvním žalobním bodu namítá, že napadené rozhodnutí odporuje požadavkům kladeným na odůvodnění rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu. Správní orgány v rozporu s ust. § 3 správního řádu nedostatečně zjistily skutečný stav věci. Žalobkyně nesouhlasí s rozhodnutím prvostupňového orgánu, který řízení o její žádosti zastavil, aniž by ve věci meritorně rozhodl, porušil tím zásadu legitimního očekávání podle § 2 odst. 4 správního řádu, i § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, resp. § 9 správního řádu. Žalobkyně k tomuto odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2013, sp. zn. 4 As 11/2012.
4. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně poukazuje na to, že prvostupňový orgán podle § 66 odst. 1 písm. c) ZPC v rozhodnutí neuvedl, zda se jedná o vady podstatné, pro které případně řízení zastaví, nebo nikoliv. Ve výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 4. 3. 2015, č. j. OAM-07397-6/DP-2016, totiž nedostatečně specifikoval poučení o tom, kdy bude řízení o žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a kdy bude žádost zamítnuta podle ZPC.
5. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně namítá, že v řízení došlo k procesnímu pochybení, jež mělo vliv na zákonnost rozhodnutí. Podle žalobkyně rozhodnutí o zastavení řízení má pro ni povahu meritorního rozhodnutí. Bylo proto na místě aplikovat veškeré povinnosti, které musí právní orgán splnit, tedy i podle § 36 odst. 3 správního řádu. Ze spisového materiálu však nelze dovodit, že by se žalobkyně vzdala svého práva na vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, s nimi nebyla seznámena, rozhodnutí prvostupňového orgánu je proto zatíženo nezákonností. Žalovaný porušil i § 4 odst. 1 správního řádu tím, že podle možností nevyšel žalobkyni vstříc.

6. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně upozorňuje, že správní orgány neposoudily přiměřenost dopadu rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Azs 81/2016-332, správní orgány jsou povinny posoudit přiměřenost dopadu rozhodnutí podle § 174a ZPC na žalobkyni, která v daném případě pobývá na území republiky řadu let. Žalovaný tím porušil i § 44a ZPC.
7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 8. 2. 2017 navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K prvnímu žalobnímu bodu konstatuje, že žalobkyně neuvádí, v čem spatřuje tvrzený rozpor s vybranými ustanoveními správního řádu, proto se takovou námitkou nemůže zabývat. K námitce nedostatečně zjištěného stavu věci žalovaný konstatuje, že žalobkyně byla povinna zákonem požadované náležitosti předložit již při podání žádosti dne 4. 3. 2015. Jelikož k žádosti nebyly doloženy všechny zákonem požadované náležitosti, prvostupňový orgán vyzval žalobkyni k doložení chybějících dokladů, a na její žádost jí lhůtu k doložení chybějících náležitostí prodloužil. Potvrzení finančního úřadu, že obchodní společnost, v níž je žalobkyně statutárním orgánem, nemá vymahatelné nedoplatky, nebyla doložena ani do vydání napadeného rozhodnutí, přitom povinnost doložit uvedenou náležitost vyplývá z § 46 odst. 7 písm. e) ZPC. Aby správní orgán se mohl žádostí zabývat meritorně, musely by mu být doloženy všechny zákonem stanovené doklady. Pokud vada žádosti znemožní správnímu orgánu žádost projednat, je taková vada pojmově podstatnou. Jestliže by žalobkyně předložila prvostupňovému orgánu doklady, jež by prokazovaly skutečnosti, k jejichž doložení byla vyzvána, pak by takové doklady prvostupňový orgán posoudil z formálního i obsahového hlediska, respektive by se meritorně zabýval skutečnostmi, jež by měly vliv na udělení požadovaného povolení. Pakliže by následně prvostupňový orgán dospěl k závěru, že předložené podklady nesplňují podmínky pro vyhovění žádosti, postupoval by podle příslušných ustanovení ZPC a žádost by zamítl. V posuzovaném případě však žalobkyně zůstala nečinná, tudíž prvostupňový orgán nemohl žádost meritorně posoudit, a proto v souladu se zákonem zastavil řízení o žádosti. Žalovaný k tomuto odkazuje na ustálenou judikaturu, například na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 11 A 134/2015-29.
8. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že ZPC v příslušných ustanoveních stanoví náležitosti, které musí obsahovat žádost o povolení k pobytu. Pokud žadatel některou z obligatorně požadovaných náležitostí ani po výzvě správního orgánu ve stanovené lhůtě nepředloží, jedná se o podstatnou vadu žádosti, jež brání správnímu orgánu pokračovat v řízení. Jsou tudíž dány důvody pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Podle žalovaného prvostupňový orgán ve výzvě k odstranění nedostatků ze dne 4. 3. 2015 dostatečně poučil žalobkyni o následcích neodstranění vad tím, že uvedl: „*Pokud výše specifikované vady žádosti spočívající v chybějící náležitosti v uvedené lhůtě neodstraníte, tj. pokud náležitost nebude doložena, bude řízení o Vaší žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.*“.
9. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný poukazuje na to, že usnesení o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu je procesním rozhodnutím. Žalobkyně byla vyzvána k odstranění vad žádosti, tyto vady ve stanovené lhůtě neodstranila. Spis neobsahuje žádné nové skutečnosti, se kterými by se měla před vydáním rozhodnutí žalobkyně seznámit, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2013, č. j. 1 As 54/2013-50.
10. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný se neztotožňuje s odkazem žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 Azs 81/2016-33, jeho závěry nelze aplikovat na případ žalobkyně. V citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu se

jednalo o ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, účastník řízení před vydáním napadeného rozhodnutí disponoval právem k pobytu na území České republiky. V dané věci podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo vydáno rozhodnutí procesní, při vydání tohoto rozhodnutí správní orgán nezkoumá přiměřenost jeho dopadů do soukromého a rodinného života žadatele. Žalovaný odkazuje v dané věci na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24.

11. U jednání, které se konalo dne 26. 11. 2019, strany setrvaly na své argumentaci, k dotazu soudu zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně se nenachází na území České republiky.
12. Městský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán podle § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 s. ř. s. a shledal, že žaloba není důvodná.
13. Ze správního spisu vyplývá, že žadatelka dne 4. 3. 2015 podala na ministerstvo žádost o prodloužení povolení, jež měla platné do dne 28. 4. 2015. Podle připojeného výpisu z obchodního rejstříku ze dne 5. 12. 2014 byla žadatelka ode dne 10. 11. 2014 do dne 25. 11. 2015 jednatelkou společnosti X, IČ: X, sídlem X.
14. Dne 4. 3. 2015 ministerstvo pod č. j. OAM-07397-6/DP-2015 vyzvalo žadatelku k odstranění vad žádosti, jelikož „neobsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti uvedené v ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 46 odst. 7 a § 31 odst. 1 písm. a), d) a e) zák. č. 326/1999 Sb., popř. některé náležitosti trpí vadami, které je třeba odstranit. Správním orgánem vytýkané vady je třeba odstranit, a to tak, že je nutné doložit následující náležitosti žádosti, které vůbec nebyly doloženy a jsou označeny jako chybějící, popř. je nutné odstranit níže označené vady některých náležitostí žádosti, a to způsobem uvedeným u konkrétně označené vady: ... - Potvrzení finančního úřadu o nedoplatcích obchodní společnosti nebo družstva, v níž je žadatel statutárním orgánem nebo jeho členem (tzv. potvrzení o bezdlužnosti společnosti) ... ° chybí potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že obchodní společnost či družstvo, v níž jste statutárním orgánem či jeho členem, nemá vymahatelné nedoplatky, včetně penále. ...- Potvrzení okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích obchodní společnosti nebo družstva, v níž je žadatel statutárním orgánem nebo jeho členem (tzv. potvrzení o bezdlužnosti společnosti) ... ° chybí potvrzení okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o tom, že obchodní společnost či družstvo, v níž jste statutárním orgánem či jeho členem, nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. K odstranění vad žádosti, resp. doložení výše uvedených náležitostí, případně odstranění specifikovaných nedostatků již předložených náležitostí Vám správní orgán poskytuje lhůtu 45 dnů od doručení této výzvy. Pokud výše specifikované vady žádosti spočívající v chybějící náležitosti uvedené lhůtě neodstraníte, tj. pokud náležitost nebude doložena, bude řízení o Vaší žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Pokud ani na základě této výzvy v určené lhůtě neodstraníte výše specifikované nedostatky Vámi již předložených náležitostí žádosti, správní orgán Vaši žádost zamítne podle příslušných ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. ... Informace týkající se náležitostí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu lze nalézt rovněž na internetových stránkách MV www.imigraciportal.cz. Nedílnou součástí této výzvy je příloha, jejímž obsahem je podrobný přehled náležitostí žádosti a poučení o požadavcích na ně kladené.“. Součástí této výzvy je čtyřstránková příloha nazvaná „Náležitosti žádosti o vydání/prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (účast v právnické osobě) Přehled náležitostí a

poučení o požadavcích na ně kladené Toto poučení je jako příloha nedílnou součástí výzvy ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 4.3.2015 č.j. OAM-07397-6/DP-2015“, v ní je u příslušným potvrzením uvedeno „Potvrzení finančního úřadu o nedoplatcích obchodní společnosti nebo družstva (tzv. potvrzení o bezdlužnosti společnosti)“ Jde o potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že obchodní společnost či družstvo, v níž je žadatel statutárním orgánem či jeho členem, nemá vymahatelné nedoplatky, včetně penále.“ a Potvrzení okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích obchodní společnosti nebo družstva (tzv. potvrzení o bezdlužnosti společnosti)“ Jde o potvrzení okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o tom, že obchodní společnost či družstvo, v níž je žadatel statutárním orgánem či jeho členem, nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále (text tučně a proloženě označil prvostupňový orgán, pozn. soudu). Převzetí uvedené výzvy včetně přílohy žadatelka shodného dne na místě podepsala.

15. Usnesením ministerstva ze dne 4. 3. 2015 č. j. OAM-07397-7/DP-2015 se žadatelce „určuje lhůta 45 dnů od doručení tohoto usnesení k odstranění vad žádosti, které jsou uvedeny v připojené výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 4.3.2015 č.j. OAM-07397-6/DP-2015“ a po uvedené dobu bylo řízení přerušeno. Převzetí uvedeného usnesení žadatelka shodného dne na místě podepsala.
16. Dne 16. 4. 2015 žadatelka požádala ministerstvo o prodloužení lhůty k doložení chybějících dokladů k žádosti o 30 dnů s odůvodněním „Čekám na obezdlužnost z finančního úřadu, a sociálního úřadu.“
17. Usnesením ministerstva ze dne 29. 4. 2015 č. j. OAM-07397-12/DP-2015, byla lhůta 45 dnů stanovená usnesením ministerstva ze dne 4. 3. 2015 č. j. OAM-07397-7/DP-2015 prodloužena, a to o lhůtu 15 dnů od doručení tohoto usnesení. V odůvodnění prvostupňový orgán uvedl, že žádosti žadatelky o prodloužení lhůty vyhověl, předchozí lhůtu 45 dnů prodloužil o lhůtu dalších 15 dnů, kterou s ohledem na zjištěné skutečnosti považoval za dostatečnou. Toto usnesení bylo žadatelce doručeno dne 12. 5. 2015.
18. Dne 13. 5. 2015 žadatelka doložila prvostupňovému orgánu potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 4. 2015, že společnost „X, sídlem X, IČO X, má ke dni 2. 4. 2015 nedoplatek na pojistném a penále na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a přírázce na pojistném ve výši 16 984,- Kč.“
19. Usnesením ministerstva ze dne 23. 9. 2015, č. j. OAM-7397-16/DP-2015, bylo správní řízení o žádosti žadatelky zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V odůvodnění ministerstvo konstatuje, že při prvostupňový orgán zjistil, že podaná žádost neobsahovala veškeré zákonem stanovené náležitosti podle § 46 odst. 7 písm. b) ZPC, konkretizované ve třetím odstavci odůvodnění usnesení, proto prvostupňový orgán dne 4. 3. 2015 vyzval žadatelku k odstranění vad žádosti. Ve výzvě prvostupňový orgán specifikoval charakter nedostatků žádosti a způsob jejich odstranění, k čemuž žadatelce stanovil lhůtu 45 dnů. Současně s výzvou prvostupňový orgán žadatelku poučil o následcích neodstranění uvedených nedostatků žádosti. Výzvu k odstranění vad žádosti žadatelka převzala osobně dne 4. 3. 2015, lhůta k odstranění nedostatků žádosti byla prvostupňovým orgánem poskytnuta do 17. 4. 2015. Dne 16. 4. 2015 obdržel prvostupňový orgán od žadatelky žádost o prodloužení lhůty k doložení bezdlužnosti od finančního a sociálního úřadu o 30 dnů. Dne 29. 4. 2015 prvostupňový orgán vyhověl žádosti žadatelky o prodloužení lhůty, kterou prodloužil o 15 dnů od doručení tohoto usnesení,

kteřé převzala žadatelka osobně dne 12. 5. 2015. Do doby vydání tohoto rozhodnutí však žadatelka nedoložila potvrzení finančního úřadu o neexistenci daňových nedoplatků obchodní společnosti nebo družstva, v níž je žadatelka statutárním orgánem nebo jeho členem, ačkoli byla prvostupňovým orgánem vyzvána k doložení uvedeného dokladu již dne 4. 3. 2015. Po více jak půl roce žadatelka požadovaný doklad nepředložila, ač i kvůli této skutečnosti ministerstvo prodlužovalo lhůtu k dodání zmíněného dokladu a vycházelo tak žadatelce vstříc. Zároveň ministerstvo upozornilo na skutečnost, že ačkoli žadatelka doložila potvrzení okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o stavu nedoplatků na splatných závazcích na pojistném na sociální zabezpečení obchodní společnosti nebo družstva, v níž je žadatelka statutárním orgánem nebo jeho členem, je z tohoto potvrzení zřejmé, že žadatelka má vůči Pražské správě sociálního zabezpečení nedoplatky a penále řádu tisíců korun. Vzhledem k tomu, že žadatelka v poskytnuté lhůtě po výzvě neodstranila výše uvedené vady žádosti, a nedoložila požadované náležitosti potřebné k vyhovění žádosti, nemohlo ministerstvo z důvodu uvedených shora pokračovat v řízení o žádosti. Proti tomuto rozhodnutí podala žadatelka odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, viz bod 2. tohoto rozsudku.

20. Městský soud vycházel z níže uvedené právní úpravy a věc posoudil takto:
21. Podle čl. IV bod 1. zákona č. 314/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, *řízení podle zákona č. 326/1999 Sb., zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*
22. Podle § 44a odst. 5 věty druhé ZPC (ve znění účinném v době vydání usnesení prvostupňového orgánu) *k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je dále (cizinec, poz. soudu) povinen předložit náležitost podle § 46 odst. 7.*
23. Podle § 46 odst. 7 písm. e) ZPC *k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále.*
24. Podle § 174a odst. 1 ZPC *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
25. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*

26. Předně Městský soud konstatuje, že strany nespouj, že žalobkyně k výzvě prvostupňového orgánu doloila potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení, že společnost X, jejíž je žalobkyně jednatelkou, má nedoplatek ve výši 16 984 Kč.
27. V prvním žalobním bodu žalobkyně předně namítá, že napadené rozhodnutí odporuje požadavkům kladeným na odůvodnění rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu, zásadě legitimního očekávání podle § 2 odst. 4 správního řádu, § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, resp. § 9 správního řádu.
28. Podle § 68 odst. 3 správního řádu *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.* Podle § 2 odst. 4 správního řádu *Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.* Ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu je citováno pod bodem 23. tohoto rozsudku a podle § 9 správního řádu *správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.*
29. K takto formulované námitce je nucen městský soud konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobkyně předmět soudního přezkumu vymezila nekonkrétními odkazy na zákonná ustanovení bez konkrétní souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud podle žalobkyně rozhodnutí odporuje uvedeným zákonným ustanovením, nemůže se jednat o pouhé obecné konstatování, musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy tak, aby bylo patrné, jaké konkrétní aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobkyně za základ jí tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v odkazovaných podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby.
30. Obdobný přístup ostatně zaujal i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 2. 2016, č. j. 1 Azs 240/2015 – 37, v němž uvedl, že „*Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích opakovaně upozorňuje na skutečnost, že obecně formulované žalobní námitky, které jsou prostým výčtem porušení právních předpisů bez uvedení toho, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke krácení práv stěžovatele, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, které by umožňovaly soudní přezkum (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publ. pod č. 835/1996 Sb. NSS). Obdobně rozšířený senát v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, konstatoval, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se účastníkovi u soudu dostane.*“

31. Městský soud v míře obecnosti korespondující odkazu žalobkyně na porušení shora uvedených ustanovení správního řádu, a to ustanovení podle § 68 odst. 3 správního řádu, § 2 odst. 4 správního řádu, § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a § 9 správního řádu, odkazuje žalobkyni na str. 3 odstavec čtvrtý až str. 4 odstavec čtvrtý odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž žalovaný odůvodnil svůj výrok uvedený na str. 1 napadeného rozhodnutí a vyjádřil úvahy a vypořádání s námitkami, na str. 2 až 3 napadeného rozhodnutí uvedl podklady k výroku. Městský soud v napadeném rozhodnutí proto žádné žalobkyní obecně namítané porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu neshledal, a neshledal ani obecně porušení zásady podle § 2 odst. 4 správního řádu ve vydaném napadeném rozhodnutí, též námitku porušení zásady legitimního očekávání v dané věci řešené pouze v rovině procesní (viz dále) městský soud považuje irelevantní, a rovněž ani neshledal vady správního řízení obecně namítané porušením ust. § 9 správního řádu. K ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu městský soud provede úvahu níže. Městský soud, aby nezatížil svoje rozhodnutí nepřezkoumatelností, posuzoval obsah obou rozhodnutí, k nimž konstatuje, že obě jsou ve vztahu k žalobkyni dostatečně konkrétní, týkají se obě osoby žalobkyně, kterou individualizují, obsahují údaje o jejích poměrech a událostech ve vztahu k jejímu správnímu řízení. V obecné rovině proto městský soud konstatuje, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jsou zřejmé úvahy žalovaného, kterými se řídil při hodnocení a výkladu právních předpisů, tedy i důvody, pro které se ztotožnil se závěrem prvostupňového orgánu, který zastavil řízení o žádosti žalobkyně, odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí soud považuje za řádné a v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.
32. K dílčí námitce, v níž žalobkyně uvádí, že správní orgány obou stupňů v rozporu s ust. § 3 správního řádu nezjistily dostatečně skutečný stav věci, lze konstatovat, že podle § 3 správního řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
33. Městský soud z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění pro zastavení řízení o žádosti žalobkyně, nebo že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci. Spisový materiál byl podle soudu shromážděn v dostatečném rozsahu, aby mohl být podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí ve věci bez zbytečných pochybností.
34. K citovanému znění § 3 správního řádu, jež normativně upravuje zásadu materiální pravdy, městský soud konstatuje, že je třeba vyzdvihnout první část uvedené zákonné věty „*nevyplývá-li ze zákona něco jiného*“, jež předchází povinnosti zjistit skutkový stav. V daném případě, aby daná věc mohla být meritorně posouzena, jinak řečeno, aby byl dostatečně zjištěn stav věci, pak bylo nutné, aby žalobkyně respektovala zákon. Tímto zákonem ve věci žalobkyně je ZPC, který v § 46 odst. 7 ukládá žadateli cizinci povinnost k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání předložit doklady taxativně specifikované pod písmeny a) až g) tohoto ustanovení. Tyto všechny (a nikoli jen některé) zákonem požadované doklady je povinen žadatel k žádosti doložit. Nesplnění povinnosti doložení jen jediného dokladu z požadovaných v ust. § 46 odst. 7 písm. a) až g) ZPC má pak za následek, že žadatel nevyhověl podmínkám uvedeným v ZPC. Jinak řečeno, dostatečné zjištění „*stavu věci*“ je omezeno na konkrétní dokumenty zákonem požadované v § 46 odst. 7 písm. a) až písm. g) ZPC, jako „*věci*“, které jsou podkladem pro

dostatečné zjištění skutečného stavu věci, tedy pro meritorní rozhodnutí. V daném případě žalobkyně jako jednatelka obchodní společnosti nedoložila, že její společnost nemá nedoplatky jak u finančního úřadu, tak u správy sociálního zabezpečení.

35. Městský soud se zcela ztotožnil se žalovaným i s prvostupňovým orgánem, na odůvodnění jejich rozhodnutí pro stručnost odkazuje, neboť povinnost doložit zákonem požadované doklady byla povinna žalobkyně, která podle § 46 odst. 7 písm. e) ZPC, nedoložila potvrzení finančního úřadu a správy sociálního zabezpečení, že společnost X, v níž je jednatelkou, nedoplatky nemá. Žalobkyně sice potvrzením správy sociálního zabezpečení doložila, že společnost X, v níž je žalobkyně jednatelkou, má nedoplatek ve výši 16 984 Kč, avšak takové potvrzení nesplňuje požadavek zákona, že vůči správě sociálního zabezpečení nemá společnost nedoplatek. Jelikož žalobkyně prvostupňovému orgánu nedoložila zákonem taxativně (a kumulativně) vyžadované doklady, v daném případě o tom, že její společnost nemá nedoplatky za prvé vůči finančnímu úřadu a za druhé vůči správě sociálního zabezpečení, znemožnila tím prvostupňovému orgánu ve věci zahájit zjišťování skutečného stavu věci. Ve věci žalobkyně nemohl žalovaný, potažmo prvostupňový orgán, meritorně rozhodnout, neboť zjišťování skutečného stavu věci by následovalo po fázi doložení všech zákonem požadovaných dokladů žadatelem. Pokud by přesto prvostupňový orgán ve věci meritorně rozhodl, aniž by měl všechny zákonem požadované doklady od žalobkyně, zatížil by své rozhodnutí nezákonností. Přesné a úplné zjišťování neomezeného okruhu informací by bylo i v rozporu se zásadou hospodárnosti správního řízení. Ačkoli žalobkyně uvádí, že nesouhlasí se zastavením řízení, správním orgánům neposkytla možnost, aby se její věci mohly začít obsahově zabývat. Obdobné závěry vyplývají z judikatury, např. z rozsudků Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 6. 2016, č. j. 57 A 101/2015-60, Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2017, č. j. 5 A 5/2014-43, či jak uvedl žalovaný, z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 11 A 134/2015-29. Odkaz žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2013, č. j. 4 As 11/2012-36, městský soud nepovažuje za přílehlavý, jeho závěry se týkaly nezaplacení ekologického poplatku podle § 37e zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, při přihlášce k registraci vozidla do registru silničních motorových vozidel ve smyslu § 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Daný případ je skutkově odlišný a zmiňované rozhodnutí nikterak nepodkládá argumentaci žalobkyně v dané věci. Městský soud proto neshledal první žalobní bod důvodným.
36. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítá, že správní orgán neuvedl, zda se jedná podle § 66 odst. 1 písm. c) ZPC o vady podstatné, pro které případně řízení zastaví, nebo nikoliv, jelikož ve výzvě k odstranění vad, kterou městský soud zmiňuje pod bodem 14. tohoto rozsudku, prvostupňový orgán nedostatečně specifikoval poučení, kdy řízení zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a kdy žádost zamítne podle ZPC.
37. Městský soud považuje za vhodné nejprve zmínit, že strany nespoujají, že v předmětné výzvě (podrobně citované pod bodem 14. tohoto rozsudku), prvostupňový orgán poskytl žalobkyni lhůtu 45 dnů od doručení výzvy k odstranění vad žádosti, jak je uvedeno ve čtvrtém odstavci na druhé straně uvedené výzvy.
38. Podle § 66 odst. 1 písm. c) ZPC *povolení k trvalému pobytu se bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci na jeho žádost, pokud je jeho pobyt na území v zájmu České republiky*. V daném ustanovení žádné „vady podstatné“, jež žalobkyně namítá, se nezmiňují. Podle soudu zřejmě žalobkyně měla na mysli uvedené ustanovení podle správního řádu, které městský soud cituje pod bodem 23. tohoto rozsudku.

39. Lze konstatovat, že na první a druhé straně předmětné výzvy (viz bod 14. tohoto rozsudku) prvostupňový orgán vyzval žalobkyni, aby doložila pět konkrétně specifikovaných dokladů, mezi nimi požadoval i obě zmiňovaná potvrzení. První potvrzení od finančního úřadu je specifikované v předposledním odstavci na straně první této výzvy a druhé potvrzení od správy sociálního zabezpečení je specifikované ve druhém odstavci na straně druhé, obě potvrzení se vztahují k bezdlužnosti společnosti, v níž je žalobkyně jednatelkou (obě potvrzení jsou dále podrobně specifikována na straně první přílohy této výzvy, a to ve třetím a prvním odstavci zdola). V pátém odstavci na straně druhé této výzvy prvostupňový orgán informoval žalobkyni, že **„Pokud výše specifikované vady žádosti spočívající v chybějící náležitosti uvedené lhůtě neodstraníte, tj. pokud náležitost nebude doložena, bude řízení o Vaší žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.“** (text tučně označil prvostupňový orgán, pozn. soudu). Z uvedené citace lze seznat, že správní orgán podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu dal na vědomí, že řízení zastaví v případě, že žalobkyně ve lhůtě 45 dnů nedoloží prvostupňovému orgánu chybějících pět dokladů. V dalším, šestém odstavci, na straně druhé této výzvy, prvostupňový orgán dále informoval žalobkyni **„Pokud ani na základě této výzvy v určené lhůtě neodstraníte výše specifikované nedostatky Vámi již předložených náležitostí žádosti, správní orgán Vaši žádost zamítne podle příslušných ustanovení zákona č. 326/1999 Sb.“** (text tučně označil prvostupňový orgán, pozn. soudu). Z uvedené citace lze seznat, že správní orgán žalobkyni sdělil, že její žádost zamítne, pokud ve lhůtě 45 dnů neodstraní nedostatky těch dokladů, které k žádosti již připojila. Městský soud se neztotožnil se žalobkyní, že by prvostupňový orgán v konstatovaném poučení, nedostatečně specifikoval, kdy řízení zastaví a kdy žádost zamítne, jelikož každé toto poučení se vztahovalo k jiným požadovaným náležitostem dokladů, první doklady chyběly, žalobkyně je dosud nedodala, a druhé doklady žalobkyně sice dodala, ale neměly zákonem požadované náležitosti (§ 46 odst. 7 ZPC). Vzhledem k tomu, že § 46 odst. 7 ZPC stanoví doklady k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, které je cizinec povinen předložit, městský soud nepovažuje za nutné, aby prvostupňový orgán v rozhodnutí zdůrazňoval, že jejich nedodáním se jedná o vady podstatné. Vada, pro niž nemůže správní orgán pokračovat v řízení meritorním rozhodnutím věci, je totiž vždy podstatná.
40. Žalobkyně obsah předmětné výzvy dostatečně pochopila, byla si vědoma, že nemá požadované dva doklady, neboť dne 16. 4. 2015 požádala o prodloužení lhůty k doložení chybějících dokladů, v žádosti výslovně zmínila jako důvod, že čeká na bezdlužnost od finančního úřadu a od správy sociálního zabezpečení, jak je citováno pod bodem 16. tohoto rozsudku. Současně ze správního spisu není patrné, že by žalobkyně žádala prvostupňový orgán, aby jí v dané věci např. poskytl nějaké další vysvětlení, že by něčemu z obsahu předmětné výzvy nerozuměla. Námitky druhého žalobního bodu městský soud neshledal důvodnými.
41. Námitky třetího žalobního bodu, v němž žalobkyně namítla procesní pochybení, jelikož rozhodnutí považuje za meritorní a správní orgány jí upřely právo podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům před jeho vydáním, městský soud považuje za irelevantní.
42. V této souvislosti městský soud poukazuje na ustálenou judikaturu, např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2011, čj. 5 As 2/2010-51, Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2013, č. j. 5 Ca 252/2009-42, Městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2015, č. j.

11 A 64/2013-50, či Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 2. 2016, č. j. 15 A 196/2013-49, z jejichž závěrů lze dovodit, že smyslem procesního práva upraveného v § 36 odst. 3 správního řádu je předložit žadateli o pobytové oprávnění k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. Za taková skutková zjištění však nelze považovat okolnost, že žalobkyně prvostupňovému orgánu nedodala podle § 46 odst. 7 ZPC požadované doklady. Zjistil-li správní orgán, že žádost žalobkyně neobsahuje podklady stanovené v § 46 odst. 7 písm. e) ZPC, nemohl jednat jinak, než řízení zastavit, aniž musel vyzvat žalobkyni k seznámení s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, neboť žádné „podklady“ v meritorní věci z vlastního šetření neměl ještě k dispozici. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je totiž umožnit žadateli o pobytové oprávnění, aby ve fázi „před vydáním vlastního rozhodnutí“, tedy poté, co správní orgán ukončí shromažďování podkladů rozhodnutí v dané věci, mohl žadatel uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

43. Pro úplnost městský soud uvádí, že z ničeho neseznal porušení § 4 odst. 1 správního řádu, že by správní orgán podle možností žalobkyni nevyšel vstříc. Ze správního spisu totiž vyplývá, že prvostupňový orgán usnesením ze dne 4. 3. 2015 určil žalobkyni lhůtu 45 dnů k odstranění vad žádosti (viz bod 15. tohoto rozsudku), kterou žalobkyně akceptovala a dne 16. 4. 2015 požádala o její prodloužení k doložení bezdlužnosti od finančního úřadu a správy sociálního zabezpečení (viz bod 16. tohoto rozsudku). Prvostupňový orgán žalobkyni usnesením ze dne 29. 4. 2015 vyhověl a lhůtu o dalších 15 dnů prodloužil (viz bod 17. tohoto rozsudku). Ve věci bylo prvostupňové rozhodnutí vydané až dne 23. 9. 2015. Přitom požadované podklady do té doby, cca více než 6 měsíců (resp. ani do doby rozhodnutí odvolacího orgánu a ani do doby rozhodnutí soudu) žalobkyně nepředložila.
44. Z uvedeného vyplývá, že požadované doklady doplněny nebyly, žalobkyně si toho byla vědoma, když žádala o prodloužení lhůty k jejich předložení a jejich nedoložení ve správním ani soudním řízení nespороvala. Žalobkyně byla ve výzvě k odstranění vad žádosti specifikované pod bodem 14. tohoto rozsudku řádně o následcích neodstranění vytýkaných vad ve stanovené lhůtě poučena, znala důsledky nedoplnění požadovaných podkladů. Za této procesní situace, kdy prvostupňový orgán měl k dispozici toliko neúplné podklady získané od žalobkyně, v řízení žádné dokazování neprováděl, nezjišťoval skutkový stav věci. Jelikož ve správním řízení nebylo přistoupeno k dokazování, neexistovala skutková zjištění, k nimž by se měla žalobkyně podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjadřovat či činit návrhy na doplnění dokazování. Městský soud proto neshledal porušení § 36 odst. 3 správního řádu, tento žalobní bod neshledává důvodným.
45. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně brojí proti tomu, že se obě rozhodnutí nezabývají otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí do jejího soukromého či rodinného života, s odkazem na § 174a ZPC, jelikož žalobkyně na území republiky pobývá řadu let, tím má za porušený i § 44a ZPC. Městský soud se v daném případě ztotožňuje s konstatováním odvolacího orgánu, který ve třetím odstavci na straně čtyři napadeného rozhodnutí uvedl „*usnesení o zastavení řízení je rozhodnutím procesním a správní orgán není povinen zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*“
46. Městský soud k tomuto uvádí, že ze správního spisu nevyplývají žádné důvodné okolnosti, pro něž by bylo procesní rozhodnutí, jímž je zastavení řízení ve věci žádosti žalobkyně, považovat za nepřiměřené. Žalobkyni uváděné ustanovení ZPC vymezuje skutečnosti, ke kterým má správní orgán přihlížet v rámci správního uvážení, což však v daném případě

nebylo správnímu orgánu ani umožněno. Správní uvážení spočívá v oprávnění správního orgánu rozhodnout v určitých a předem definovaných mantinelech, pokud mu tak zákon umožní. Typickým oprávněním pro užití správního uvážení je například zákonné vymezení rozmezí uložení výše sankce. V daném případě se řízení o žádosti cizince zastavuje bez dalšího. V procesním institutu zastavení řízení nelze připustit ustanovení umožňující správní uvážení podle § 174a ZPC, jež se vztahuje k meritornímu rozhodnutí. V dané věci tak nebylo nezbytné uvedené uvážení provést.

47. Městský soud se neztotožňuje se žalobkyní, že správní orgány jsou povinny v každém rozhodnutí týkajícím se pobytového statutu cizince tuto přiměřenost zkoumat. Lze odkázat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016-30, který dovodil, že „... ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, stanoví pouze to, jakými okolnostmi se má správní orgán zabývat v případech, kdy je povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Na základě daného ustanovení však nelze určit, u kterých rozhodnutí má správní orgán povinnost přiměřenost dopadů zkoumat. To je nutno zhodnotit na základě jiných částí právního řádu než § 174a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.“. Rovněž tak Nejvyšší správní soud v bodu [23] rozhodnutí konstatoval, že „nelze souhlasit se závěrem, že dle § 174a zákona o pobytu cizinců by se měla přiměřenost dopadů posuzovat u každého rozhodnutí dle tohoto zákona. Nelogičnost požadavku na posuzování přiměřenosti u každého takového rozhodnutí je nejvíce patrná zejména u těch rozhodnutí, která jsou vydávána na žádost samotného cizince, např. zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na žádost cizince dle § 77 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců či zrušení povolení k trvalému pobytu na žádost cizince dle § 87l odst. 2 daného zákona.“ V bodu [24] Nejvyšší správní soud v obecné rovině konstatoval, že povinnost správních orgánů řádně zkoumat přiměřenost dopadu jejich rozhodnutí na rodinný a soukromý život účastníka vyplývá z příslušných zákonných ustanovení vztahující se na dané rozhodnutí „Typicky půjde o příkaz zákonodárce vtělený do těch ustanovení zákona o pobytu cizinců, která výslovně přikazují u jednotlivých typů rozhodnutí přiměřenost prověřit (např. dle § 77 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *in fine* je možno rozhodnutí vydat „za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince“).“ A zároveň v bodu [28] Nejvyšší správní soud zdůraznil konkrétní případy, u nichž se přiměřenost rozhodnutí posuzuje „u rozhodnutí o vyhoštění to bylo stanoveno v § 119a odst. 2 a v § 120 odst. 3 (nyní jde o § 120 odst. 4). Čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/109/ES se zabývá zamítnutím přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. Tomu v českém právním řádu odpovídá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu z důvodu, že je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek [§ 75 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců; resp. písm. e) do 31. 10. 2010], nebo z důvodu, že cizinec závažným způsobem narušil veřejný pořádek nebo ohrozil bezpečnost jiného členského státu Evropské unie [§ 75 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců; resp. písm. f) do 31. 10. 2010]. Zmíněná rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu je možno vydat jen „za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince“, jak vyplývá z § 75 odst. 2 zákona o pobytu cizinců (bylo tomu tak i ke dni 31. 12. 2010).“ (srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, ze dne 23. 3. 2017, č. j. 10 Azs 249/2016-47 nebo ze dne 10. 5. 2017, č. j. 7 Azs 86/2017-33). Rovněž lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017 č. j. 10 Azs 206/2016 – 48, který v bodu [41] uvádí, že „judikatura specifikovala, že přiměřenost

dopadů nemůže být řešena v případech, kdy bylo řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu zastaveno a o žádosti nebylo meritorně rozhodováno (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2016, čj. 1 Azs 108/2016-41, bod 22). V obdobné kauze, jako je nyní posuzovaná věc, zdejší soud dovodil, že „to byl totiž sám žalobce, kdo svým nekonáním správnímu orgánu I. stupně nedal jinou možnost než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Posouzení přiměřenosti dopadů předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců tak bylo z povahy věci vyloučeno“ (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 Azs 76/2015-24, bod 35). Správní orgány ani krajský soud se nemohly zabývat věcnou stránkou žádosti (srov. bod [23]). Proto nepochybily, pokud se nezabývaly ani případným zásahem zastavení řízení do soukromého a rodinného života stěžovatelky.“.

48. Městský soud s ohledem na citovanou judikaturu uzavírá, že správní orgány se ve svých rozhodnutích zcela správně zaměřily na posouzení, zda byla podle ZPC dána povinnost zabývat se otázkou přiměřenosti zásahu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce. V dané věci žalobkyně v určené lhůtě neodstranila podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení a meritornímu rozhodnutí. Nastane-li jakákoli skutečnost předvídaná v § 66 odst. 1 správního řádu, správní orgány jsou povinny o zastavení řízení bez dalšího rozhodnout. Úvaha správních orgánů o přiměřenosti zásahu usnesení o zastavení řízení do rodinného a soukromého života žalobkyně a její rodiny by nebyla na místě, jelikož správní orgány nemohly rozhodnout jinak, než řízení usnesením zastavit, jak v daném případě žalovaný také učinil. Naopak provedení úvahy správních orgánů o přiměřenosti rozhodnutí v dané věci by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie řízení. Tedy v případě rozhodnutí o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, není příslušnými zákonnými ustanoveními stanovena správním orgánům povinnost zkoumat přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žadatele o pobytové oprávnění. Současně nelze nezmínit, že žádné konkrétní porušení obecně namítaného ust. § 44a ZPC městský soud ze správního spisu nezjistil. Městský soud námitky čtvrtého žalobního bodu žalobkyně neshledal důvodnými.
49. Lze uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, městský soud ve správním řízení neshledal procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Městský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. listopadu 2019

JUDr. Jan Ryba v. r.
předseda senátu